

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 291. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686920092448/facsimile.pdf> (tilgået 19. juni 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

egen Følelse for Dalberg. Han var saa begavet og søgt af saa Mange! Det syntes næsten en Nedlædighed, at han kunde beskæftige sig med almindelige Mennesker – en Nedlædighed, som dog ikke havde noget Ydmygende; thi han tilhørte jo Ideen, og den stod over Alle. Det var altsaa mindre en Forelskelse end en Førgudelse, hvorved dog er den Egenhed, at man ikke veed rigtig, om den ikke kaster Sideblik til Bekjendte, Venner og Veninder, og dernæst, at overfor en Dame med højere Sands maa en saadan Mand tage sig iagt, han maa altid være Halvgud, hvilket er meget besværligt.

Milner havde imidlertid betænkt, at Landlivet frembød endeel gode Sider; den selskabelige Omgang bliver friere mellem Bekjendte, som boe i Nærheden af hinanden, der er flere Chancer for »Tilfeldets», og han kastede Øinene paa »Skrænten», der laa i passende Afstand, var bestemt til Beboelse for Herrer, ja næsten syntes indrettet til at huse Badeanstaltens Elskere. Han foreslog Schiøtt at tage med ud og see paa Værelser, hvortil Schiøtt var meget villig, han vilde danne sig en Forestilling om, hvorledes en saadan Anstalt var indrettet, for Andre. Som de stode i Begreb med at stige i Viernervognen, kom Helzen forbi; han boede allerede derude, havde forsømt Dampskibstiden og vilde nu søge Kaffemøllebefordring. Milner tilbød ham artig en Plads, som han naturligvis modtog med Fornøielse. Ved Østerport stødte de paa Hald, som ligeledes modtog en Plads.

Saa De ligger paa Landet? sagde Schiøtt til Helzen, da de vare komne ud paa Jordveien. Det har De Raad til! Det kaster nok Noget af sig at være Journalist.

Helzen gav en pralende Beskrivelse over, hvor meget han fik for Spalten, og hvormange Spalter han kunde skrive.

Ih, vil man see! sagde Schiøtt; men man kan dog slet ikke mærke Deres sædvanlige nette Vendinger og Deres attiske Sprog, uagtet De er kommen til Bladet.

Aa, veed De hvad, vort Sprog er smukt, det er hele Byen enig om!

O, Du Lykkelige, hele Byen sagde, at Sokrates foragtede Guderne og burde døe. Har Du ganske glemt de Gamle, o Gorgias, og vil Du disputere med os paa Nydansk? Veed De ikke, o Helzen, at vi mene den attiske Aand?